

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ

ΣΤΗ ΣΑΜΟ

Όπως παντού έτσι και στη Σάμο οι γυναίκες είναι χωρισμένες σε δύο να πούμε τάξεις. Κι από τη μία στέκουν οι γυναίκες του σαλονιού και του σπιτιού και από την άλλη οι εργατικές γυναίκες που είναι πολλές γιατί υπάρχουν εδώ αρκετές εταιρίες καπνών.

Είναι αλήθεια πως οι γυναίκες αυτές, που δουλεύουν από το πρωί έως το βράδυ για να ζήσουν και που περιφρονητικά τις βλέπουν άντρες και γυναίκες έχουν μόνον λιγότερη σχολική μόρφωση είναι όμως οι μόνες γυναίκες μέσα στο Βαθύ που έχουν νοιώσει ότι είναι άτομα με κάποια αξία.

Μονάχα αυτές ένοιωσαν πως αν καταπιαστούν μια δουλειά άντρες και γυναίκες, δεν υστερούν καθόλου οι γυναίκες όπως τό φαντάζονται μερικοί.

Αυτό τό έδειξαν καθαρά με την περσινή τους απεργία. Οι δυστυχισμένες έβλεπαν ολοκάθαρα πως αν έπαυαν να δουλεύουν θα σταματούσαν ώρισμένως οι επιχειρήσεις—τόσο ανάγκη έχουν από τη δουλειά των γυναικών— και όμως οι διευθυντές εξακολουθούσαν να τις πληρώνουν σκάλες κάτω από τους άντρες.

Και γιατί; απλούστατα γιατί είναι γυναίκες.

Αυτή τη δικαιολογία (!!) έδιναν οι σύμβουλοι των εταιριών σε όσους συζητούσαν για τό ζήτημα αυτό μαζί τους.

Οι εργατικές λοιπόν γυναίκες μέσα στο Βαθύ είναι εκείνες που ένοιωσαν να ξυπνά μέσα τους κάποια συνείδηση της αξίας τους, κάποιος ατομισμός.

Οι γυναίκες της άλλης τάξης είναι ίσως κάτω από τό μέτρο. Μόρφωση δεν έχουν ώστε να τις βοηθήσει να ξυπνήσουν μέσα στην πάλη της ζωής δε χύθησαν και για αυτό μένουν οι κοϋκλες, οι σκλάβες, τα

άνικατα πλάσματα, όπως τις λογαριάζουν οι άντρες, κι όπως κι αυτές οι ίδιες τό πιστεύουν.

Η μόρφωσή τους είναι λίγα ελληνικά, λίγα γαλλικά, λίγο πιάνο. Ένα πασάλειμα δηλαδή απ' όλα.

Αυτά είναι τα συνηθισμένα, εκείνο όμως που είναι για να κλαίει κανείς είναι ή ζωή που περνούν οι γυναίκες σ' ένα χωριό της Σάμου που ονομάζεται «Σπαθαράϊο». Είναι τό χωριό που συγκριτικά με τον πληθυσμό του δίνει τους περισσότερους έπιστήμονες στο νησί. Πως όμως; Με την αδιάκοπη δουλειά της γυναίκας. Τό κορίτσι θα σκάψει, θα περιποηθή τ' άμπέλι, τα χωράφια, τις έλιές κτλ. Κάθε γονιός τό έχει καμάρι να σπουδάσει τ' άγόρι του αδιαφορώντας δλότελα για τό κορίτσι του. Και τί γίνεται; τ' άγόρια ξεντεύνονται, τό περισσότερα παντρεύονται και όχι μονάχα δε φροντίζουν να βελτιώσουν τη θέση της γυναίκας του χωριού των αλλά τις περιφρονούν κι' όλας.

Κι ενώ τα κορίτσια είναι ένας αληθινός θησαυρός για τό γονιό, εν τούτοις εξακολουθεί να μένει τό «αδύνατο μέρος του σπιτιού».

Και είναι αξιολύπητες, γιατί νοιώθουν και οι ίδιες την άδικία που τους γίνεται, όμως δεν έχουν τη δύναμη να σηκώσουν τό κεφάλι. Κρυφά και με πόνο λένε τό παράτανο τους.

Τέτοια ή θέση της γυναίκας στη Σάμο, θέση ανάλογη με των γυναικών και σε άλλες επαρχίες και σε άλλα χωριά της Ελλάδας. Θλιβερή, υποδουλωμένη, χωρίς έλπίδα να καλλιεργήσει ποτέ καμιά της ικανότητα ξεχωριστή, συντριβοντας κάθε πρωτοβουλία της κάτω από τον δδοστρωτήρα της ρουτίνας. Άραγε ποτε θα φυσηξει κι εδώ μια πνοή απολυτρωτική για τη γυναίκα;

Κ. Μ.

Βαθύ-Σάμος